صبا
روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: نغمه فتاحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران خیابان آیت الله مدنی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶ ۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

ضدقهرمان رمانتیک

نقش آفرینی در شخصیت‌های منفی، زمانی که ذاتی هنرمند در ضمیر خود نهفته دارید، یکی از سخت‌ترین کارها مقابل دوربین است. شاید به فراخور تجربه بازیگر و هنر فطری او، بعضاً کاراکترهای منفی و ضدقهرمان، جای این که احساساتی مانند خشم، ترس و نفرت را در وجود مخاطب بیدار کنند، تماشاچی را با خود همراه و هم‌داستان می‌کنند! اتفاقی که نقطه‌ای تاریک در یک فیلم، سریال یا نمایش محسوب می‌شود. نقش منفی باید مثل اسمش تاثیر منفی بگذارد و مخاطب را از خودگریزان کند. برای نمونه، بازی پوریا شکیبایی در نقش «حبیب کیانی» مجموعه تلویزیونی برف بی‌صدا می‌بارد را جلوی چشم خود ترسیم کنید. شخصیتی که از همان آوان بخش نخست سریال، خشم مخاطب را برمی‌انگیزد و او را به سمت وجهه مثبت و شخصیت‌های خیر داستان هل می‌دهد. البته در خلق شخصیتی منفی که منفور مخاطب باشد، عوامل متعددی دخیلند. از فیلمنامه و گریم گرفته تا هنر تاب خودبازیگر. عواملی که در شخصیت حبیب کیانی یکجا جمع شده‌اند.

حالا کمی از برف بی‌صدا می‌بارد فاصله بگیریم و به سال‌های نخستین دهه ۹۰ خورشیدی برویم. کامران تفتی، نظر به فیز یک پی‌بدیلش نقش آفرینی در شخصیت‌های شر مجموعه‌های «دیوار» و «پنجره» را می‌پذیرد. بین حبیب کیانی در برف بی‌صدا می‌بارد و بازی تیپیک تفتی در دیوار (نقش نصرت، تبهکاری که جمیل او را از زندان آزاد و با خود همراه می‌سازد) و سریال پنجره (مهندس فریبرز شایق که در شرکت ساختمانی برای رئیس شرکت و خانواده‌اش دسیسه می‌چیند) چقدر اختلاف می‌بینید؟! البته که تفتی حالا با آن بازیگر تیپیک و تک‌بعدی ابتدای دهه پیش تفاوت بسیاری دارد. بازی در نقش‌های متفاوت و ژانرهای گوناگون حالا از کامران تفتی بازیگری قهار و کاربلد ساخته است. از بازی در آثاری با درونمایه‌های اجتماعی بگیر تا نقش آفرینی در کمدی‌های رمانس و حتی بازی در فیلم‌های گروه‌های سنی کودک و نوجوان همه و همه پرسیکتیوی زیبا در مسیر بازیگری تفتی ترسیم کرد. حالا او به میانه دهه پنجم زندگی‌اش نزدیک می‌شود و هر چند طراوت جوانی رفته رفته از هر بازیگری در این سن و سال فاصله می‌گیرد اما در عوض، پختگی شخصی و حرفه‌ای دُرهای گران بهایی است که ولو به قیمت پشت سر گذاردن روزگار جوانی نصیب انسان می‌شود. کامران تفتی، درست است که هنوز هم با شخصیت‌های منفی و ضدقهرمان داستان فیلم‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی در ذهن مخاطبان شناخته می‌شود اما هنر او زمانی مشخص می‌شود که بدانیم علاوه بر بازیگری و مجری گری، کامران تفتی شیفته موسیقی، نوازندگی و خوانندگی هم هست.

او که از کودکی به نواختن گیتار و پیانو علاقه نشان می‌داد، چند سال پیش آلبوم «عکس زمستونی تهران» را هم منتشر کرد تا نشان دهد، در هنر خوانندگی هم دستی بر آتش دارد. البته که فعالیت‌های فرهنگی و هنری تفتی به بازیگری، نوازندگی و خوانندگی هم محدود نمی‌شود. جالب است بدانید او عضو شورای سیاست‌گذاری ماهنامه «نبار» هم هست. ماهنامه‌ای فرهنگی هنری به سردبیر آیدا مصباحی که میثم یوسفی هم به عنوان مشاور سردبیر در آن ایفای نقش می‌کند. حالا پس از یک دهه تاخت و تاز کامران تفتی در سینما و مجموعه‌های تلویزیونی پرشماری که از در جعبه جادویی به نمایش در آمد، او دوران جدیدی را در زندگی حرفه‌ای پیش روی خود می‌بیند. تفتی که دو سال پیش با مجموعه تلویزیونی «زمین گرم» به کارگردانی سیامک نعمت‌الله و تهیه کنندگی محمدرضا شفیعی با نقشی متفاوت و محوری به سینما بازگشت، سال ۱۴۰۰ سریال متفاوت دیگری و این بار در ژانر کمدی - رمانتیک را به کارنامه بازیگری خود اضافه کرد. بازی در نقش بهروز اخوان کنار حسین مهری (در نقش مهران رسولی) یک بار دیگر این دو بازیگر نسل سومی سینمای ایران در یک مجموعه کنار هم قرار داد تا یادآور روزگار خوش جوانی آن‌ها در مجموعه تلویزیونی پنجره باشد. بازی در مجموعه زمین گرم نیز برای تفتی خالی از لطف و تجربه نبود. سریالی با درونمایه مذهبی اجتماعی که از تیم بازیگری مجربی در برگیرنده بازیگرانی کهنه کار و قابل مانند اصغر همت، علیرضا خمسه، پریوش نظر به، مرجان شیرمحمدی و مارال فرجاد بهره می‌برد، نقطه عطف دیگری در کارنامه حرفه‌ای این بازیگر حالا میانسال سینما و تلویزیون ایران محسوب می‌شد. به نظر جمیع این نقش آفرینی هامی نوائد در آینده‌ای نه چندان دور از کامران تفتی فیلمساز و کارگردانی چیره دست بسازد. حالا او تجربه نقش آفرینی در اکثر ژانرها سینمای را دارد و باید منتظر ماند و دید کامران تفتی در صورت ورود به عالم کارگردانی سراغ چه گونه‌ای از سینما خواهد رفت.

تحول با یک عاشقانه ناآرام!

پسر نوزدهم فروردین ۱۳۵۸ زمانی که بازی در مجموعه تلویزیونی «هم‌بازی» را پذیرفت شاید کمتر به این فکر می‌کرد که بازی در نقش تکمیلی «بهروز» ذهنیت کلیشه‌ای نسبت به او را تغییر خواهد داد. شاید هم تفتی دانسته و سنجیده این کار را کرد و گریزی عامدانه از نقش‌های تحمیلی‌اش داشت. «هم‌بازی» مجموعه‌ای که نوروز ۱۴۰۰ روی آنتن سیما رفت و اتفاقا با اقبال خوب دست کم مخاطبان روبرو شد، هرچند منتقدان سینما و تلویزیون ایران، با استناد به این که مجموعه «هم‌بازی» با ضرباهنگ سریال قدیمی «در پناه تو» مجموعه‌ای موفق نبوده، آن را فاقد المان‌های پخش در نوروز عنوان کردند اما این مجموعه صرف نظر از بازخوردی که گرفت، در موارد فرعی و شخصی هم برای بازیگری مثل کامران تفتی، نوعی دگرگونی محسوب می‌شد. داستان مجموعه هم‌بازی هم درست است که رمانسی تکراری به نظر می‌رسید اما ناخواسته با ذائقه مخاطب جور از آب درآمد.

مهران (حسین مهری) در دوره دانشجویی به آولا (نیلوفر کوخلی) علاقه‌مند شده و این دو توانایی ابزار علاقه به یکدیگر را ندارند. پس از پایان تحصیلات به صورت اتفاقی آوا با مهران ملاقات می‌کند و مهران در جستجوی کار، با پیشنهاد آوا در فروشگاه پدر او مشغول به کار می‌شود. درست شبی که فرزند یکی از دوستان امجد (پدر آوا) از او خواستگاری می‌کند، مهران سر زده به ملاقات آوا در مقابل درب منزلشان می‌رود و از او خواستگاری می‌کند. اما مهران با مشکلات بزرگتری دست و پنجه نرم می‌کند. حکم خاندانی اسفندیار (همایون ارشادی) پدربزرگ مهران این است که او با نوه دختری‌اش لیلا (دیبا زاهدی) ازدواج کند و خانواده مهران علی الخصوص پدر او (علیرضا اوسیوند) حاضر به حضور در مراسم خواستگاری دختری به غیر از لیلا نیستند. از طرفی اما بهروز (کامران تفتی) به لیلا (زاهدی) علاقه‌مند است و.. با خوانشی از متن داستان سریال نقش متفاوت تفتی اینجا هم به خوبی نمایان می‌شود. آیا او باز هم به نقش‌هایی از این دست علاقه نشان می‌دهد؟!